

NA GVOZDU OTVOREN PRVI FESTIVAL MIROSLAV KRLEŽA

Priča o Krležinoj polemičnosti, britkosti i – aktualnosti

Stolaca je nestalo davno prije planiranog početka programa na platou ispred Memorijalnog prostora Bele i Miroslava Krleže

ZAGREB ▶ Otvaranje prvog izdanja Festivala Miroslav Krleža na Krležinom Gvozdu u Zagrebu pokazalo je da interesa za Krležu još itekako ima. Stolaca je nestalo davno prije planiranog početka programa na platou ispred Memorijalnog prostora Bele i Miroslava Krleže, tako da je

i pročelnik Gradskog ureda za obrazovanje, kulturu i sport Ivica Lovrić ostao stajati na stepenicama. I unatoč velikoj sparini, kojoj ni gusta šuma oko Gvozda nije mogla ništa, vrlo je malo bilo odlazaka prije kraja, za što je najzaslužniji inicijator i organizator festivala Goran

Matović, koji je otvaranje zamislio kao dramatizirani skup fragmenata iz Krležina djela.

Tako je publika iz usta profesionalnih glumaca odslušala posve uspjelu »dramatizaciju« ulomaka iz mnogih faza i tekstualnih vrsta Krležina djelovanja. »Moj

obračun s njima«, »Najnovija anatema moje malenkosti«, dnevnički zapisi, razgovori s Predragom Matvejevićem i Enesom Čengićem, »Na rubu pameti«, »Deset krvavih godina«, dijelovi »Zastava«, poezija... – sve se to slilo u priču o Krležinoj polemičnosti, opsegu promišljanja i djelovanja, samokritičnosti i samopromišljanju, političkim idejama, britkosti i liričnosti, ali i njegovoj aktualnosti.

Kad Goran Grgić prenosi Krležinu misao, odnosno ironičnu metaforu o »kastinskom« društvu, da »netko tko nije ministar ne može da živi ljudski«, spontani aplauz jasno je naznačio da publika misli da se malo što promijenilo. Pa jesu li onda državni i lokalni dužnosnici, predsjednici akademija i društava u prvim redovima izraz te iste

D. JELINEK

Iznad očekivanja – interes za Krležu je velik

podjele ili samo još jedno od nedužno protokolarnih poštivanja konvencija, ostalo je kao pitanje za opredjeljivanje. Ako ga je tko postavio.

No sve je počelo provođenjem kroz Memorijalni prostor u režiji Pere Kvrđića, koji je festival i otvorio, da bi se potom svi našli na platou poslušati što je to Matović smislio. A scensku igru je osim glumačkih kazivanja fragmenata i stihova upotpunio i glazbeno-filmski program. Prikazan je naime dio filma Zlatka Sudovića o Krleži, a u glazbenom dijelu nastupili su lutnjist i gitarist Edin Karamazov i Arsen Dedić. Njegove »Svete krave« teško da su mogle zakazati u

ovakvom konceptu.

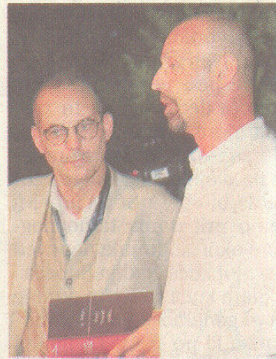
Glumci – uz spomenutog Grgića još i Mirela Videk i Vesna Tominac Matačić – svoj su posao odradili na visini, no Matović je ipak odskočio, na svoj osebujan način proživjevši tekst i, dakaiko, ne konzultiravši ga.

Događaj je zaokružen neponovljivom Krležinom »Čežnjom«, o pisanju pisma nekome »tko bi bio dobar, naš, bliz, intiman, drug«, a njega nema. Dugotrajan aplauz i dugačak red čestitara pokazali su da je put koji je utabala prva večer prvog Festivala Miroslav Krleža toj publici i više nego prihvatljiv.

Davor MANDIĆ

Memorijalni prostor Bele i Miroslava Krleže

Dva Gorana – Matović i Grgić